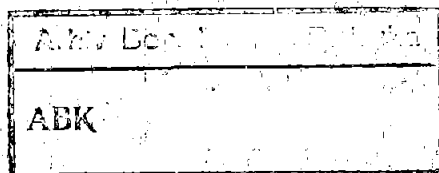

Memoarska gradja o rad-
ničkom pokretu i Revo-
luciji. Sjećanja Dušana
Kozomare.-

K A S I M H A D Ž I Ć

Bila je zima sa snijegom. Kasim Hadžić do-
šao je u Gomjenicu sa grupom od oko 60 partizana sa Koza-
re. Svi su bili dosta dobro naoružani. Budući da me je poz-
navao jer je i ranije dolazio u Gomjenicu, došao je u moju
kuću i tu se presvukao, umio i obrijao. Obukao je novi veš
koji je od majke dobio iz Banje Luke. Od mene je zatražio
ključ od manastira jer je znao da se kod mene nalazi na
čuvanju. Pošao sam s njim i partizanima u manastirsko dvo-
rište. Dok su se jedni smjestili u zgradi manastira, neko-
liko partizana popelo se sa mitraljezima na zvonik.

Kasim se nije dugo zadržao u manastiru, već
je sam krenuo do zgrade Osnovne škole. Otišao je tamo da
se nadje sa Lužija Ljubomirom. U dvorištu osnovne škole na-
lazili su se četnici iz Gomjenice. Mjesni četnici se nisu
sukobljavali sa partizanima. Dolazak Kasima sa partizanima
nije bilo neko posebno iznenađenje obzirom na izmještanost
u prvim ustaničkim danima.

Na okolnim brdima pojavile su se kolone
četnika sa Manjače. Jedna kolona četnika spustila se u
Gomjenicu i došla do škole. Blokirali su zgradu i pozvali
Lužiju Ljubomira da sidje. U dovikivanju obećali su mu da
ga neće dirati, već će ga pustiti da ode. Dali su garancije
da će ga poštediti. Datu zakletvu četnici su održali i
pustili Lužiju da ode.

Četnici sa Manjače isticali su da drugima
neće ništa, ali da žele da se domognu Kasima Hadžića. Pošto
su vrata bila zaključana, pokušali su da ih provale. Muha-
med Kazaz opalio je tri metka kroz vrata, ali prema do-
njem dijelu kao neku vrstu upozorenja. Izgleda da nije
želio nikoga da ubije.

Dovikivanje četnika nastavilo se. Kada je

vidio da se ne može spasiti, Kasim je našao izlaz u samoubistvu; opalio je metak iz pištolja sebi u slijepoočnicu.

Četnici su tada prodrli u zgradu. Ležao je potrbuške u lokvi krvi. Pored njega nalazili su se: karabin, pištolj i dvije bombe. Jedan od četnika namjeravao je da opali još jedan metak iz puške u njega, ali su ga drugi upozorili da će metak proći u prizemlje i ubiti nekog od četnika koji su se u prizemlju nalazili. Vidjeli su da je mrtav i ostavili su ga tamo gdje su ga našli.

Partizani iz manastirskog dvorišta nisu znali šta se dešava. Nisu opalili ni jednog metka na četnike, a ni četnici na njih. Četnički komandant Dragomir Sekulić, zvan Sekula, pozvao je partizane da zajednički jedu, ali su ovi to odbili. Bez da je i metak opaljen, partizani su napustili manastir i Gomjenicu.

Da je Kasim Hadžić ostao u manastiru ne bi poginuo. Valjda je htio da razoruža četnike ili da ih privoli da predju na partizansku stranu. U opredeljenju šta da učini, Kasim Hadžić radije je izvršio samoubistvo nego da dodje do krvoprolića jer je htio da dodje do sporazuma sa četnicima. Nije mi poznato zbog čega su četnici sa Manjače toliko insistirali da ubiju Kasima, kada mi je poznato da četnici iz Gomjenice nisu dirali Kasima.

Kasima su ukopali iznad manastirskog šljivika Mirko Majstorović i još neke osobe. Obzirom na nadlijetanje aviona, ukop je bilo teško organizirati.

I pored nastojanja, poslije rata grob se nije mogao pronaći.

Kasim je i ranije dolazio u Gomjenicu. Bio je veoma miran, staložen i veoma dobar čovjek. Kao takvog su ga svi i cijenili.

27. aprila 1974. godine
Banja Luka

Izjavu dao :

(Dušan Kozomara)

Primjedba: Dušan-Dule Kozomara je rođeni brat profesora Nikole Kozomare. Dušan je zemljoradnik i bivši trgovac u Gomjenici.